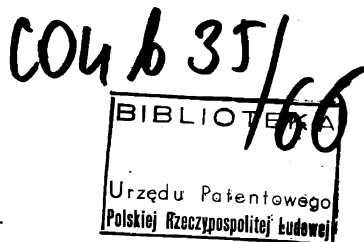

Opublikowano dnia 31 sierpnia 1960 r.

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 43390

Kl. 80 b, 8/15

Centralne Laboratorium Gazownictwa *)

Warszawa, Polska

Zaprawa do uszczelniania na gorąco pieców gazowniczych i koksowniczych

Patent trwa od dnia 23 września 1958 r.

Do uszczelniania pieców w stanie gorącym, zwłaszcza retort gazowniczych i koksowniczych, stosuje się zwykle zaprawy, których skład chemiczny zależy od materiału ogniotrwałego danego pieca. Obecnie stosowane zaprawy wykazują na ogół małą przyczepność i nie spełniają swego zadania. Dotyczy to różnych zapraw ogniotrwałych.

Przedmiotem wynalazku jest zaprawa do uszczelniania pieców na gorąco posiadająca znaczną przyczepność do podłoża w warunkach roboczych gorącego pieca. Składa się ona ze znanego materiału ogniotrwałego, np. zmielonej szamoty i dodatku, stanowiącego mieszaninę boraksu technicznego i talku.

Znane są wprawdzie zaprawy szamotowe, zawierające jako dodatek boraks, spełniający rolę topnika, wykazują one jednak niewystarczającą

przyczepność i nie nadają się do uszczelniania pieców na gorąco.

Stwierdzono, że uzyskuje się bardzo dobre wyniki przy dodaniu do zaprawy razem z boraksem pewnej ilości talku; uzyskuje się przez to znaczne polepszenie stopnia rozpościerania się i przyczepności zaprawy.

Dodatek mieszaniny boraksu i talku stosuje się w ilości 1 części wagowej na 5,6 – 7 części wagowych znanej zaprawy szamotowej stosowanej obecnie w praktyce gazowniczej, do wypełniania ubytków i luk w retortach i komorach z materiału szamotowego, przy czym na 3 części wagowe boraksu stosuje się 10 części wagowych talku. Ilość dodatku zależy od temperatury roboczej. Zaprawa o stosunku 1:5,6 wykazuje ogniotrwałość około 1300° C.

Dodatek do zaprawy wytwarza się przez staranne wymieszanie boraksu technicznego z talkiem na sucho, przy czym boraks winien być przed zmieszaniem zmieszany do wielkości ziarn około 0,2 mm. Przy sporządzaniu zaprawy we-

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest mgr inż. Marian Fałęcki.

dług wynalazku postępuje się w ten sposób, że
wpierw wytwarza się mieszaninę szamoty z do-
datkiem wziętym w ilości zależnej od tempe-
ratury roboczej pieca, po czym zarabia się
mieszaninę w znany sposób rozcieńczonym
roztworem szkła wodnego, o gęstości 1,105 —
1,11, przy czym zaprawę zarabia się bezpośred-
nio przed jej użyciem.

Zastrzeżenie patentowe

Zaprawa do uszczelniania na gorąco pieców
gazowniczych i koksowniczych, składająca się

z materiału ogniotrwałego, np. sproszkowanej
szamoty i dodatku boraksu, znamienna tym,
że zawiera jako dodatek mieszaninę 3 części
wagowych boraksu technicznego i 10 części
wagowych talku w ilości około 1 części wa-
gowej na 5,6 — 7 części wagowe szamoty, za-
leżnie od roboczej temperatury pieca.

C e n t r a l n e
L a b o r a t o r i u m G a z o w n i c t w a

Zastępca: mgr inż. Adolf Towpik,
rzecznik patentowy